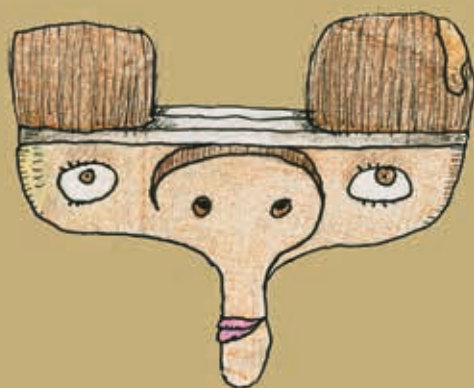

M A G A Z I N E

O P K L A R I N G E N T W I N T I G

hoge
druk
gebied.

Yes
This is a
Surprise.

← zie pagina 28

OPKLÄRING

F O T O M A A R T E N S C H M I T Z

INHOUD

De sleutels	6
Slot Waelestein	7
Grafisch Atelier	8
Van muurbloem tot zondebok	9
LidwinaPers	10
Vic Chesnutt	12
Wat ik zag	14
Een nieuwe service	16
Achter slot en grendel	17
Monkey Business	18
Wunderkammern	20
Blootjes	22
Pauzetweet	24
Werk van Tien	25
Rembrandt and me	26
Rare kwasten	27
Waar gaat het over	28
Boring Postcard	29
Erotische prenten	30
Lyubov Liliya	31
Muziek Tips	33
Yvan Guilini	34
The 7 sea's top 7	35
Creatief met klok	36
Tijd	37
Advertentie pagina	38
Colofon	39
De Achterkant	40

**WITH THE
LIGHTS OUT,
IT'S LESS
DANGEROUS**

Smells like teen spirit, Nirvana

hogeDRUKgebied heeft vanaf 1 april eigen ruimtes op Schulp plein 50 - 3082 PX Rotterdam. En dat is geen grap. Kom langs voor een heerlijk bakkie koffie.

ZOEK JE EIGEN ROUTE OM ZO SNEL MOGELIJK BIJ ONZE NIEUWE LOCATIE TE KOMEN

HOERA, HET IS NU OFFICIEEL, WE HEBBEN DE SLEUTELS.
Kom alvast kijken en helpen met de inruiming. Waelestein, Schulpplein 50 - 3082 PX Rotterdam

Slot Waelestein

Het is gelukt! We zijn binnen. De slotenmaker heeft nieuwe sloten aangebracht van iedere deur zijn er drie sleutels. Eén is afgegeven bij de balie, de overige sleutels hangen aan een door Carla gemaakt sleutelrekje in 12, atelier Michiel. De beheerders van de diverse ruimtes zijn ook in het bezit van een sleutel.

Dat zijn:

Schilderen	ruimte 3	Dubravka
Mozaïek/stoffig werk	ruimte 4	Michiel
Tekenen en ontwerp	ruimte 5	Maarten Schmitz
Foto en atelier John	ruimte 6	John
Drukkerij	ruimte 8	Carla Belksma / Maarten Beijen
Opslag	ruimte ZO 1	Maarten Beijen
Keuken		Tessa
Kantoor	ruimte 11	Michiel
Atelier Michiel	ruimte 12	Michiel

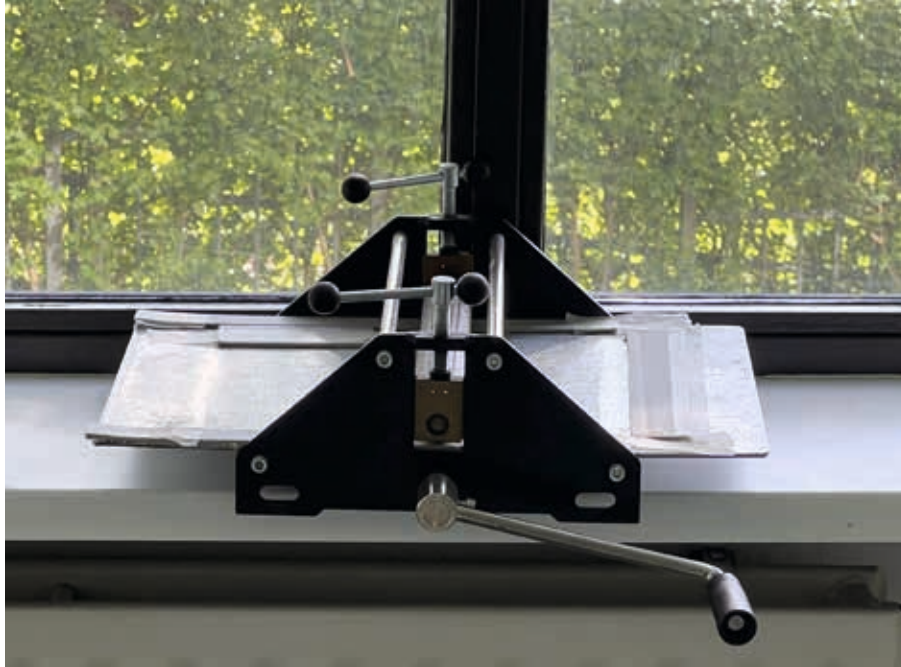
Dus wil je gebruik maken van een ruimte, neem dan contact op met de beheerder.
De bijeenkomsten vinden voortaan plaats in de recreatiezaal of in het kantoor.

Er is door een aantal mensen al energiek begonnen met schoonmaken en inrichten.
De huisbaas laat nog de nodige reparaties verrichten, maar verder zullen we het samen doen. Dat betekent dat er een werkplan gemaakt wordt om de klussen te coördineren.
Er moet flink de vaart in komen zodat we zo spoedig mogelijk aan de slag kunnen.
De belangrijkste werkzaamheden zijn op dit moment:

Verder schoonmaken
Inrichten opslag
Vloer keuken
Inrichten drukkerij
Verhuizen personen
Verhuizen papier
Verhuizen tafels

Dan krijgen we de voorbereiding van het openingsfestival en het inplannen van Workshops Waelestein. Kortom, iedereen gaat taken op zich nemen, daarna hebben we een fantastisch centrum opgezet.

GRAFISCH ATELIER WAELESTEIN

De eerste pers is er al :-). Er komt meer: een etspers, een boekdrukkers, zeefdruk.
En in de toekomst een Riso printer.

VAN MUURBLOEM TOT AAN ZONDEBOK

Waar tranen aan de hemel staan
zo stil langs dichte poorten gaan
nu eenzaamheid stroef schuifelt

Waar tekens van verslagenheid
- een zorgelijke kindertijd -
zich vormen tot een baken

van muurbloem tot aan zondebok
geen veilig pad naar mama's rok
waarachter het kan schuilen

Het meisje wordt zo vroeg rap oud
de waarheid zwijgt haar zieltje koud
te droevig om te huilen

Het schoolplein wordt tot heksenwaag
waar 't kindje aardig of te traag
de keel wordt dichtgeknepen

de overige kindjes in haar klas
komt al dat pesten wel van pas
nu niet wordt ingegrepen

door een van de volwassenen
zij zien het nauwelijks, en passant
of zijn het snel "vergeten..."

MAARTEN BEIJEN LIDWINAPERS

In 2019 ben ik in Schiedam neergestreken, in een heerlijk huis pal achter de Singelkerk aan de rand van het oude centrum. Een heerlijk rustig plekje waar de stilte van tijd tot tijd onderbroken wordt door de machtige klanken van de kerkklokken. Het is een katholieke kerk, en er wordt fanatiek gebeierd, dat was behoorlijk anders in het overwegend protestantse Groningen, waar ik een groot deel van mijn leven gewoond heb.

Ondanks die afstand was ik al vaak in Rotterdam en omgeving geweest. Ik heb een aantal jaren gevaren op de grote vaart, en Rotterdam was onze thuishaven, en deden we veelvuldig aan.

Weliswaar in de Botlek, ik zat op een tanker, maar ook daar was het echt Rotterdams, en qua mensen eigenlijk best wel gelijk aan mijn vaargenoten, mouwen opstropen en niet te veel geouwehoer, maar zeker wel met humor. Na het varen kreeg ik een walbaan in de petrochemie, en daarvoor ben ik uiteindelijk deze kant op gekomen, en heb het best naar mijn zin. Ik reis nu bijna dagelijks naar de Tweede Maasvlakte waar ik werk aan de bouw van een waterstoffabriek, de Holland Hydrogen 1.

Vroeger mijn verlof, nu mijn vrije tijd heb ik altijd zeer divers besteed. Muziek maken, concerten, literatuur, kunst, maar zeker ook boeken.

Mijn vader heeft al jaar en dag een boekenhandeltje waarmee hij op de bekende boekenmarkten stond met als thema 'curiosa'. Hij heeft mij zeker aangestoken met het 'boekenvirus', en zeker als het gaat om bijzondere en veelal oude boeken. In de loop der jaren hebben we allebei een aardig oog gekregen voor bijzondere boeken, en daarmee ook het soort uitgave, de bandjes, de illustraties en allerlei andere kenmerken van het boek.

Toen ik met mijn vader een cursus bijwoonde bij Bubb Kuyper van het bekende veilinghuis in Haarlem, en datzelfde jaar ook nog een introductie grafische technieken bij Johan de Zoete volgde, werd mijn interesse gewekt voor het drukken.

In die tijd kregen we ook de mogelijkheid om met een kraam op de jaarlijkse BoekKunstBeurs in Leiden te staan, en daar kwam ik veel drukkers tegen, die allemaal met veel enthousiasme het vak beoefenden. Het viel me op hoe open deze mensen waren, en zeer bereid om geheimen en kneepjes van het vak te delen, dat in tegenstelling tot de doorgaans toch wat geslotener boekhandelaren, die niet schroomden een boekje bij de buurman te kopen, en het doodleuk voor 4x de prijs op hun eigen kraam te zetten.

En dan de kunst. Toen ik in Singapore werkte op de Geopotes X, een sleepopperzuiger van de HAM, bezocht ik op een vrije dag een tentoonstelling in het museum over het impressionisme, met vele werken uit het Gare D'Orsay. Hoewel ik dat museum in Parijs als 17-jarige wel eens bezocht had, maakte het dit keer een grote indruk op mij. Vanaf dat moment heb ik heel veel musea bezocht, en me gelaafd aan de meest prachtige werken. Een weekje Rome, een weekje Florence, maar zeker ook exposities dichterbij huis zoals in het Groninger Museum en het Singer in Laren. Tot het zelf doen kwam het echter nooit. Ik ben nooit een tekenaar geweest, en iets weerhield me om het te proberen te leren.

En met bovenstaande achtergrond heb ik toen bedacht om me op het drukken te gaan toeleggen. De techniek, de historie van het vak en een mogelijkheid om toch zelf iets met kunst te doen bracht me ertoe. Zeer dankbaar voor de mogelijkheid om een kleine werkplaats bij huis in te richten ben ik eind 2019 begonnen. Ik werk in hoogdruk, en zoek veelal een combinatie van beeld en tekst, waarbij ik linoleum gebruik voor het figuratieve, en loden en houten letters voor de teksten. Qua stijl ben ik nog altijd een beetje zoekende, er zit best wat variatie in mijn drukwerk.

Mijn inspiratie komt uit literatuur, maar ook liedteksten en gedichten komen aan bod. Recent ben ik me wat meer met het gebruik van kleur en combinaties hierin gaan bezighouden, ook een erg interessant en inspirerend onderwerp. Eind vorig jaar drukte ik een eerbetoon aan Franz Kafka, het honderdste sterfjaar van deze schrijver. Ik werk in kleine oplagen, en heb de afgelopen jaren veel geleerd, met vallen (van zetsels) en opstaan. De naam LidwinaPers heb ik ontleend aan de kerk, die tegenwoordig als Liduina Basiliek door het leven gaat.

Ik hoop bij het HogeDrukGebied nieuwe inspiratiebronnen aan te boren door contact en/of samenwerking met andere drukkers of mensen in gelieerde vakken. Ik hoop met jullie het nieuwe ruime sop te kiezen op de nieuwe locatie aan de Waelhaven!

VIC CHESNUTT
NORTH STAR DESERTER

Van de Amerikaanse gitarist/zanger/song-writer Vic Chesnutt zag ik een indrukwekkend optreden op het Crossing Border festival 2007 in Den Haag. Vic, geboren in 1964 in Jacksonville, Florida, raakte in 1983 gedeeltelijk verlamd ten gevolge van een auto-ongeluk waarbij drugs en alcohol in het spel waren. Bang voor dertien? Hij belandde in een rolstoel en kon nog slechts beperkt zijn handen gebruiken. Ik herinner me hoe Vic in zijn rolstoel arriveerde bij de ingang van Paradise, één van de zalen in de Koninklijke Schouwburg. Hij luisterde daar naar het optreden van Johnny Dowd. Bij de open deur van een propvolle zaal deed ik een poging om een vrije baan voor hem te maken. Hij gebaarde dat dat niet nodig was. Hij kwam slechts om te luisteren, hoefde de band niet te zien. Na zijn energieke optreden met eigen band in de grote zaal van de schouwburg zag ik hem later op de avond terug in een minder heldhaftige rol als gelegenheidsbegeleider van Patti Smith. Chesnutt schreef al songteksten toen hij vijf jaar oud was. Later vond hij inspiratie voor zijn teksten bij o.a. Walt Whitman, W.H. Auden én Wallace Stevens. Vic Chesnutt overleed in 2009 nadat hij al eerder enkele zelfmoordpogingen had gedaan. Vic, behalve rare vogel

ook ongeluksvogel, promootte in Den Haag zijn nieuwe album North Star Deserter met daarop ook het nummer Wallace Stevens de dichter van Thirteen ways of looking at a blackbird. Die blackbird werd in tegenselling tot anderen door Peter Bulthuis als enige, naar mijn mening terecht, vertaald met “lijster” in plaats van “merel”. Een Amerikaanse roodborstlijster dus.

door **Johan Everaers**

WALLACE STEVENS

I saw a blackbird
thirteen ways
then strew a fist many
mountains away.
my evangelism felled
brutally taken
by breezes that rubbed me
and lifted light raven

I stretched to borrow
fine antebellum
to encase all the scrapings
of us civilised fellow.
I wanted to stash them
to secretive cages
with that fabulous blackbird
of thirteen stages

Zie ook:
Het Bult Boek, Samenstelling en redactie: Caroline Dijk en Rien Vroegindewij,
Peter Bulthuis – Orakel, Raconteur, Orateur, pp 120 t/m 127, Studio Kers 202

WAT

Willem de Kooning, Guggenheim , Bilbao. Eigen collectie.

IK ZAG

MS

Mark Rothko, Guggenheim , Bilbao Eigen collectie.

Een nieuwe service van hogeDRUKgebied

Verstuur een E-card.

Kies een categorie en vervolgens een kaart om te versturen.

Categorieën:

Groeten uit

Rotterdam

Groeten uit Holland

Beterschapskaarten

Feliciteatskaarten

Mail art

Boring Postcards

The central graphic features the text "hogeDRUKgebied." in a blue, stylized font. Below it, it says "presenteert nieuwe service: GRATIS / FREE E-cards Try it out, this is fun !". To the right of this text is a circular logo with "E" in the center and "GEEN POST NODIG WANT GRATIS" around it. Below the text is a large, stylized illustration of a multi-story building. Surrounding the central text and building are several blue clouds, each with a lightning bolt pointing to a small image of an e-card. The e-cards show various themes: a cityscape, a couple, and a "HAPPY BIRTHDAY TO YOU" card. The text "Electronic Mail" is written in red at the bottom of the central graphic.

hokedrukgebied.com/e-cards

Achter slot en grendel Deel III

Wat vooraf ging: Mijn leven als zesjarige in een kliniek voor CARA patiënten de Klokkenberg anno 1976.

Het was op een woensdagmiddag, ergens in de lente van dat jaar, dat enkele kinderen en ik voor de Klokkenberg op een grasveld aan het spelen waren. De lucht was enigszins heilig, maar de buitentemperatuur was aangenaam om verstopper-tje in te spelen. Na enige tijd vielen de ogen van een van ons op een mysterieus voorval. Nadat we allen onze blikken richting de verder gelegen heg verplaatsten, drong het pas tot ons door dat daar een persoon lag, naakt, met opgetrokken benen, en met zijn rug naar ons toegekeerd. We bleven verbijs-terd toekijken en wisten niet of de persoon slechts aan het slapen was of dat hij dood was. Ik bedacht achteraf dat het eigenlijk goed is geweest dat we niet op de persoon, in dit geval een volwassen man, zijn afgestapt. De schok zou te groot zijn geweest voor ons, zesjarigen, als bleek dat de man in kwestie vermoord was. Echter hebben we ook geen mel-ding van dit voorval bij de begeleiders gemaakt.

Later dat jaar, zo richting zomervakantie kregen veel Scha-vuiten uit onze woongroep te horen dat zij vijf weken met verlof naar huis mochten. Het zure was echter dat ik, omdat het mijn eerste jaar was, de hele zomervakantie in de Klok-kenberg moest blijven ter observatie, uitgezonderd de week-einden. Voordat het zover was deed zich iets heel naars voor tijdens het middagmaal, toen wij de warme maaltijd nuttig-den uit de gaarkeuken. We aten die dag groenten, aardappe-len en... een speklapje erbij. Iets waar ik vreselijk van gruwel-de. Een van onze groepsgenootjes was al enigszins ziek aan het worden en kon het eten aan tafel niet binnenhouden en

moest daarop overgeven. Alsof dat al niet erg genoeg was en terwijl ik daardoor moeite moest doen om mijn eten nog weg te krijgen, sommeerde een van de begeleiders het jonge-tje om zijn eten met kots en al op te eten. Deed hij dat niet, dan moest hij net zo lang aan tafel blijven tot hij het alsnog op zou eten. Voor de jongen in het bijzonder een gruwel, maar ook voor de overige tafelgenoten. Het was er soms echt een strafkamp!

Zo moest ik op een nacht heel nodig naar het toilet, terwijl ik voor het slapen gaan ook al was geweest. Het probleem deed zich voor dat je niet uit bed mocht om te plassen, maar ik kon het mij niet permitteren om in mijn bed te plassen... Wat moest ik dan? Uiteindelijk waagde ik het er toch op om naar het meisjestoilet te sluipen en wel met de kans om betrap te worden. Dat gebeurde helaas. Het gevolg was dat ik de hele nacht onder begeleider's toezicht op de gang voor het raam moest gaan staan.

En ja, de zomervakantie brak aan en alle kinderen vlieden helemaal door het dolle heen naar hun ouders die hen kwa-men ophalen... Alleen bleef ik achter met misschien nog 2 andere overgebleven kinderen, die beide afkomstig waren uit andere woongroepen. We werden echter niet samengevoegd. Deze zomer zou voor mij eenzaam en ellendig voelen ver weg van mijn ouders en zusje...

Binnenkort volgt het laatste deel en slot van dit vierluik... tot de volgende keer!

Irmulinda de Vries

monkey business

Uit een nachtmerrie in een gestreepte pyjama gedichten en tekeningen

h a n s w a p

SWEET MEMORIES

het platgegooide Rotterdam
lag om ons heen
als een slecht onderhouden gebit

mijn jonge Duitse moeder duwde de kinderwagen

haar tongval was het begin
van mijn oorlog

het is maar de vraag
of de kinderen van Juliana
ooit uitgescholden zijn
omdat een van hun ouders
een Duits accent had

in de kinderwagen had ik vier wanden
tot mijn beschikking
dat gaf een veilig gevoel

vier muren op wielen
die mij van niets naar nergens voerden

intussen slaat de klok
een wak in de week
de wijzerplaat vraagt aan het uurwerk
waar de tijd blijft

mooie warme herinneringen
moet je vasthouden
die gaan een leven lang mee

Wunderkammern

Tranen

Traankunde bestaat niet. Geen lamentologie, geen lacrimonologie, geen onderzoeksterrein dat zich op de bestudering van de tranen richt. Toch hebben tranen zich een weg gebaand naar woorden, zijn doorgedrongen in woordenboeken, literatuur en kunst.

Je staat versteld van wat tranen kunnen: staan, lopen, drijven, glippen, rollen, schieten, vloeien en springen. Is de traan zo zelfstandig of is het de huiler die heerst? Je kan immers tranen oproepen, plengen, storten en vergieten om er vervolgens in te gaan baden, zwemmen, zweigen, verdrinken of smelten. Of juist opkroppen, wegpinken, drogen, wissen en bedwingen, om iemand anders zijn tranen af te persen. Of zijn tranen een gave, een soort goddelijk geschenk en tevens eerbetoon? Emotionele tranen zijn zo niet bovenmenselijk, dan toch diep menselijk en onderscheiden ons van dieren. En dat laat zich voelen. Tranen raken ons, al verschillen ze van aard: de bittere van de zoete, de hete, brakke, valse, oprechte en stille tranen. Huilen heeft geen enkele zin. Het is nooit bewezen dat tranen het verdriet verminderen, of de gezondheid bevorderen, maar werken doen ze wel; huilen verschaft een gevoel van opluchting en genot. Tranen kunnen de wereld transformeren en herscheppen. De wereld verandert niet echt, maar bij emoties is het 't lichaam dat zijn relatie tot de wereld wijzigt, opdat de wereld van karakter verandert. Door tranen raakt men opgeslokt en tegelijk ver verwijderd. Tranen kunnen ons bewustzijn en gewaarwording van de aanwezigheid van andere personen wegnemen en tijdelijk afleiden van verdriet. En voor wie dan toch gelooft in de gave van de tranen, als loutering dienen, tranen die schoonwassen van aardse bezoedeling en de wedergeboorte van de onschuld aankondigen.

Aan tranen zit geen besluit, ze ebben langzaam weg en veranderen de wereld niet, wekken geen doden tot leven. Het enige wat de ongelovige rest om zijn verdriet in te verdrinken is Lagrima di Napoli; wijn die door overdadig gebruik de tong en het gehemelte kietelt, wat de tranen uit de ogen doet vloeien....

Bloed

Bloedbanden zijn sterk en kan je niet zomaar doorsnijden, zelfs als je elkaar niet meer ziet blijf je familie. Vaak verzucht ik de laatste tijd bij het zien van zoveel slecht nieuws, 'wat ben ik blij dat ik geen familie van Trump ben.' Een rare gedachte want ik voel mij op geen enkele manier verwant, maar dat geldt ook voor mijn familie. Je leeft in de veronderstelling dat je juist wel veel deelt, immers $\pm 40\%$ van je genen en dezelfde opvoeding. Genotype en fenotype en dan ben je klaar! Maar nee, er is ook nog zoets als temperament en de positie in het gezin. Van vergelijkbare opvoeding is geen sprake, de ouders reageren op ieder kind anders. Om hierbinnen je positie in te nemen kiest ieder onbewust een eigen strategie.

Van niemand verschil je meer dan je familie of het zou Trump moeten zijn. Gelukkig zijn er veel verschillende verschillen, wat helaas geen garantie is voor harmonie.

Zweet

In tegenstelling tot tranen, die ons van dieren onderscheiden, is zweet juist iets dat ons aan dieren bindt. Zweet kan stinken als dat van een bok. Is het daarom dat zweet in een kwade reuk is komen te staan?

Wij leven in het tijdperk van de deodorants. Men moet zich hoeden anderen door al te opdringerige en indiscrete lichaamsgeuren te hinderen. Nog nooit is de intolerantie voor stank zo groot geweest als tegenwoordig, toch heeft de ontgeuring van onze samenleving zeker een eeuw in beslag genomen. Achter de angst voor besmetting, die men vroeger toedichtte aan stank, schuilt een andere angst met een moraliserend karakter, de angst voor verdierlijking en ontaarding. Het gebruik van de reukzin vormt een maatschappelijk taboe, het is verdacht te snuiven of te genieten van zware dierlijke geuren. Ook de erkenning van de erotische rol van seksuele geuren wekt argwaan. Vroeger werd parfum gebruikt om de geur te benadrukken, zoals het corset dat deed met de lichaamsvormen, deze zware dierlijke parfums, amber, muskus en civet, zijn in de ban gedaan. Vanaf dan is er een ervaring van bloemengeuren, tedere geuren, die men noch kan onderscheiden, noch kan definiëren.

Vreemd is het te bedenken, dat je zo geconditioneerd bent door je tijd en cultuur, dat deze wetenschap niets verandert aan je eigen intolerantie. Hoe ruim je ook wilt denken, het moet wel gebeuren in een geurloze omgeving.

door Arlette Boerlage

de BLOOTJES

van Theo Gootjes

met een doorlopend gedicht van Peer Hommel

Binnenkort verschijnt Blootjes van Theo Gootjes in een mooie uitgave van Blauwe Lucht.

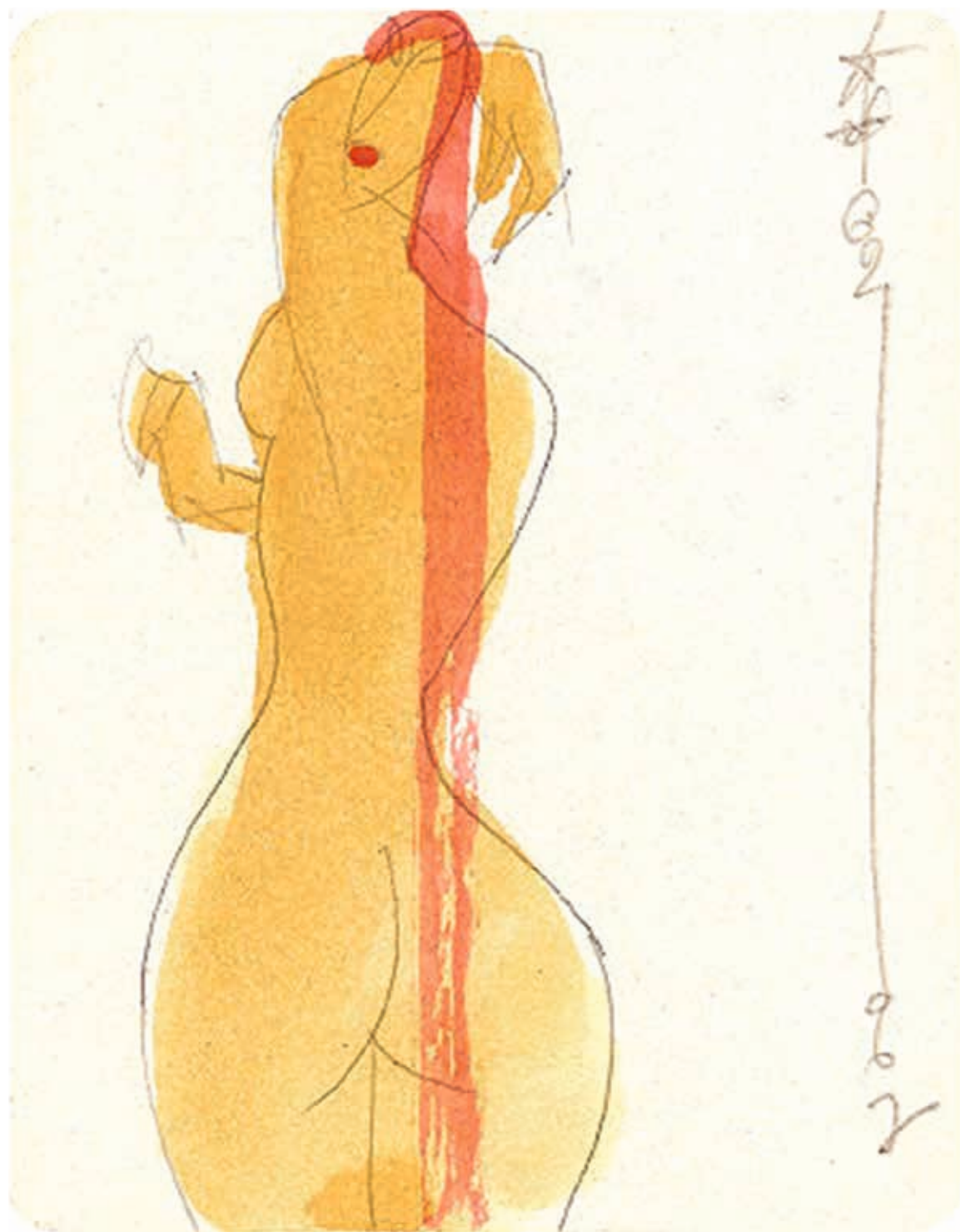
Theo Gootjes geboren 27 januari 1942 te Rotterdam. Zoon van de kunstschilder Leo Gootjes en moeder Catharina Houthuizen. Na de lagere school ging hij naar het kleinseminarie van de paters Oblaten van Maria in Valkenburg Zuid-Limburg. Na vier jaar hield hij het voor gezien en ging naar de Grafische school in Rotterdam en in de avonduren naar de Academie voor beeldende kunsten, eveneens in Rotterdam. Hij volgde daar lessen op de afdeling Publiciteit en Grafische vormgeving en kreeg o.a. les van Ben Aalbers

BLOOTJES

Theo Gootjes / Peer Hommel

Mijt van Muiden

Pauzetweet

**aan de oever van de zónverlichte styx
stuur ik een pauzetweet van niks op x
om je terreinwinst op het licht te melden**

**visgraatklinkers vuilbakrij en kinderhoofdjes
putklep fietswiel en dat snoeppapiertje daar
op de hoek een steenoud paaltje van basalt**

**een overwinning op de zon die laaiend vlucht
een opgeluchte pauzetweet van niks om
de doorleefde mix van wat na dood contrast**

weldadig op mijn netvlies valt xxx

Vorig jaar was in de bioscopen in Nederland de film LEE te zien over het leven en werk van fotomodel, journalist en fotograaf Lee Miller. Met als uitgangspunt haar foto Remington Silent uit 1940 maakte Tien Heestermans enkele werken getiteld Screaming Mercedes. Het werk hierboven is een detail van een drieluik dat in 2006 werd tentoongesteld in de Grote Kerk in Veere.

ANNA RAMSAIR, Rembrandt and me, 2025

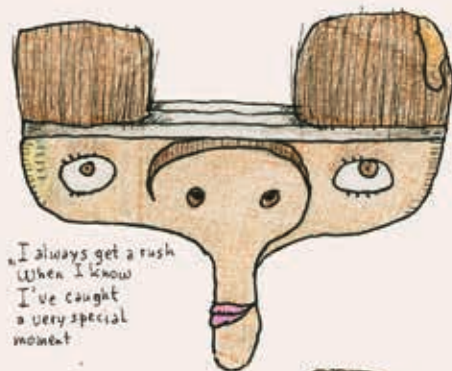
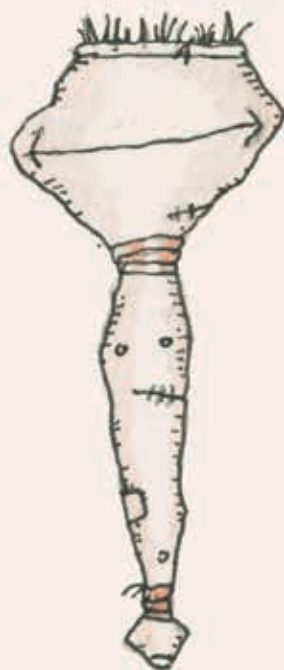

MODEL
TOM
WESSELMAN

Vrij naar Joseph Beuys

"I always get a rush
When I know
I've caught
a very special
moment"

- Wacky
the Brush -

RARE KWASTEN

Heer Skoute

Men houdt
soms het
moet men op kunstenaar
is het niet meer op het m
rincos a begint te ver
op kunstenaar te zijn
us wat slechts maakt,
t meer op het moment
regint te vermijden.

WAAR GAÁT HET OVER?

*als ik later groot ben
wordt ik een stoere eigenheimer bonk
en men zal nooit vergeten
hoe mijn culturele luisterliedje klonk
De muziek zal zijn te horen
van 's Gravendeel tot aan het Eierlandse Gat
en als ik moe ben van het zingen
ga ik ontspannen in een heerlijk sauna bad*

refrein

*ja ik schreeuw het van de daken
het resoneert in elke straat
maar er is een klein probleempje:
ik weet nog steeds niet waar het liedje over gaat*

*men vraagt mij voor de radio
en voor sterren op het plein
en alle mensen lachen omdat ze samen zijn
ze luisteren aandachtig en genieten van de tekst
ze snappen er geen bal van, ja dat is nog het gekst
en als ik dan naar huis ga tevreden en voldaan
zoek ik naar nieuwe woorden
waar haal ik ze vandaan?*

refrein

*het is ook niet belangrijk waar je over zingt
als het maar vertrouwd in ieders oren klinkt
dan gaat het over liefde en over ome koos
en over lekker eten in de bejaardensoos
het gaat over een vaatje bier en een leuke meid
en over heel veel geld en goud
o, o, wat vliegt de tijd,
het leven is een pijp kaneel en wat zijn we fijn normaal
als frieten in een puntzak maar geen patat speciaal.*

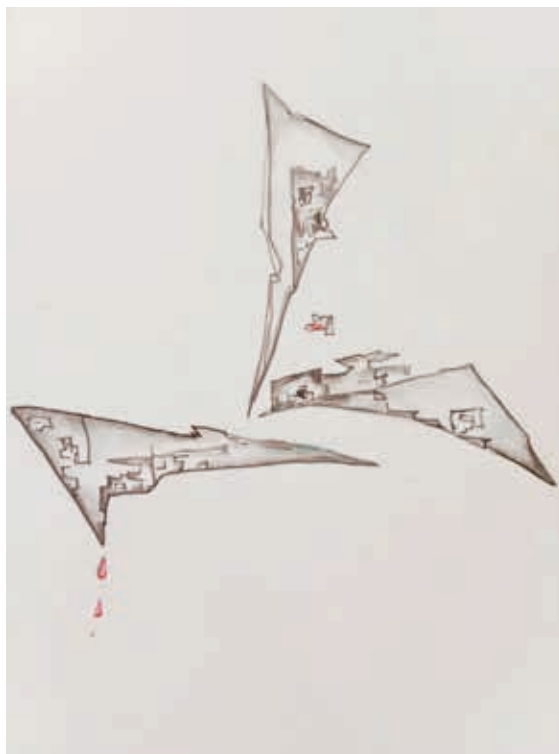
Uit de serie culturele luisterliedjes, Michiel Brink

BORING POSTCARDS

Theo Gootjes

Fragments, 2025

NIEUW WERK VAN: LYUBOV LILIYA UIT LVIV, (OEKRAINE)

Broken souls in Pieces, 2025

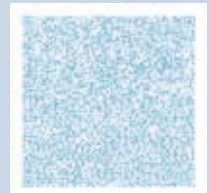

MUZIEK TIPS

Live To Tell

I have a tale to tell
Sometimes it gets so hard to hide it well
I was not ready for the fall
Too blind to see the writing on the wall
A man can tell a thousand lies
I've learned my lesson well
Hope I live to tell
The secret I have learned, 'til then
It will burn inside of me
I know where beauty lives
I've seen it once, I know the warm she gives
The light that you could never see
It shines inside, you can't take that from me
A man can tell a thousand lies
I've learned my lesson well
Hope I live to tell
The secret I have learned, 'til then
It will burn inside of me
The truth is never far behind
You kept it hidden well
If I live to tell
The secret I knew then
Will I ever have the chance again
If I ran away, I'd never have the strength
To go very far
How would they hear the beating of my heart

Will it grow cold
The secret that I hide, will I grow old
How will they hear
When will they learn
How will they know
A man can tell a thousand lies
I've learned my lesson well
Hope I live to tell
The secret I have learned, 'til then
It will burn inside of me
The truth is never far behind
You kept it hidden well
If I live to tell
The secret I knew then
Will I ever have the chance again
A man can tell a thousand lies
I've learned my lesson well
Hope I live to tell
The secret I have learned, 'til then
It will burn inside of me

4B006-60255

YVAN GUILINI

PRELUDE DE LA MER

enchancing harmony

THE 7 SEA'S TOP 7

Every season
of the year
on Facebook's
hogeDRUKgebied

SOUNDS GOOD!

SPRING 2025

LAST SEASON	THIS SEASON		
3.	1	'Message In A Bottle'- The Police	1979
4	2	'Kaap'ren Varen'- Fungus	1974
5	3	'Mijn Zeemanslied'- Jules de Corte	1974
1	4	'Sail On Sailor'- The Beach Boys	1972
-	5	'Sailing'- Heather Nova	2022
2	6	'A Pirate Looks On Forty'-Jimmy Buffett	1974
-	7	'I Sail My Ship Alone'-Moon Millican	1949

"BUBBLING UNDER"

'The Handsome Cabin Boy'-Ewan MacColl (1963), 'Song To The Siren'-
Tim Buckley(1967), 'The Sea And The Sailor'-John MacLennan (1907)

Join us and send your tips of (well)known or obscure seaman's songs to hogedrukgebied@gmail.com

CREATIEF MET KLOK

KLOKWERK CROOSWIJK

Rien Vroegindeweij

TIJD

is een mailbox vol
vergeten afspraken en verwachtingen,
van anderen en van mijn ego,

is een brievenbus met steun,
bemoediging en gedeelde herinneringen,
is een zon die me verblindt in tegenlicht,
is de warmte van stralen in een kamer;
ik ontvang ze met mijn hart geopend
en mijn ogen dicht,
is tijdloos worstelen met boosheid, angst,
schaamte en verdriet, is snot- en
schaterlachen om de cadeautjes
die ik als ik stil val
onder prikkeldraadpapier ontdek,

is een stapel lijstjes en to do's;
de deadlines soms verstreken
en de taken nog niet afgestreept,

is een app of schrift
met dankbare verwondering
over alles wat ik heb gedaan
en het besef
dat wat ik werkelijk te doen heb
samenvalt met wie ik ben

Tijd
is hoe ik van binnenuit
de buitenwereld zie
en hoe ik haar ont-moet

C.M. Belksma

BRUG BRÜCKE

Brug Brücke, een project van hogeDRUKgebied in samenwerking met Bochumer Kulturrat. Ca. 40 kunstenaars uit diverse landen werkten er aan mee. 120 pagina's dik.

2 HIPPE GESCHENKBOEKJES VOL BIZARRE ANSICHTKAARTEN

VOOR
DEEL
BON

+

samen
= € 25,--
los € 15,--
per stuk

Uitgeverij van
hogeDRUKgebied

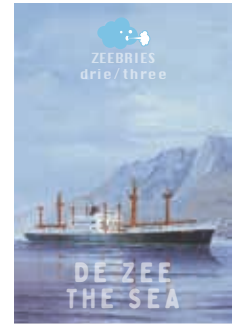
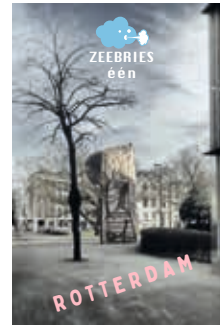
Te bestellen via
info@hogedrukgebied.com en
huizenelzicht@planet.nl
(Arlette Boerlage & René Stoute)

GEEN RECEPT

Peer Hommel

WIE MINNEN WIL

KAN RIJCH
ZIJN VRIENDS
NIET ZIJN
Sylvia Schouten
photo essay

DE WEEKKALENDER EEN SAMENSPEL VAN VERLEDEN, HEDEN EN TOEKOMST (met nog voor de late!)

52 AFBEELDINGEN
IN KLEUR EN ZWART - WIT

verzameld en samengesteld
door de heren Landstegen en Stoute

WIL JE OOK
ADVERTEREN?
STUUR EEN MAIL
NAAR :
MAARTEN1948@
KPNMAIL.NL

Verkrijgbaar via de webshop van
hogedrukgebied.com.
Geen Recept te koop in de boekhandel.

COLOFON/COLOFON

Opklaringen verschijnt 4x per jaar 40 pagina's dik
in een oplage van 100 stuks.

Redactie	Michiel Brink, Maarten Schmitz, René Stoute – alias Heer Stoute – alias RS Irmlinda de Vries
Vormgeving	Maarten Schmitz – alias mr_machzant – alias MS
Druk	Drukzo

Abonnementen:
Digitaal € 10,00 per jaar
In druk € 40,00 per jaar
inclusief verzendkosten.
Los nummer € 7,50
exclusief verzendkosten

**hoge
druk
gebied.**

Postadres:
Charloisse Hoofd 89b
3087CA Rotterdam
hogedrukgebied@gmail.com

Foto:
René Stoute

Found on the ground. Kijk eens wat vaker naar de
stoep en fotografeer wat je daar allemaal vindt.
Stuur het op naar: maartenschmitz48@gmail.com.
Iedereen die Opklaringen leest kan een foto sturen.

Found on the ground: Rotterdam

een
uitgave
van

BLAUWE LUCHT

01/2025

€ 7,50